21/11/2019

Πώς αντιμετωπίζουμε τους λογισμούς απιστίας;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

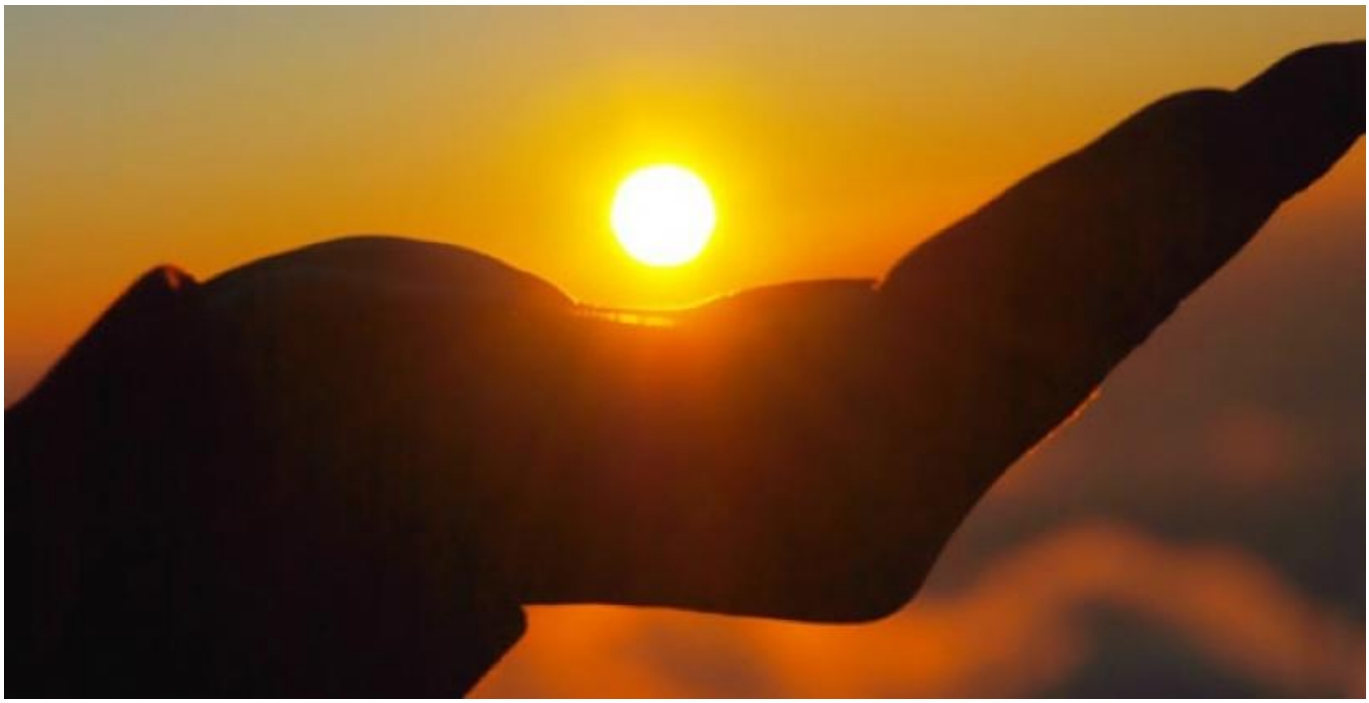

Ἀμφιβολίες γύρω ἀπό τό Θεό καί τήν πίστη ἔχουν κάποτε-κάποτε σχεδόν ὅλοι. Μποροῦν, ὡστόσο, νά τίς διώξουν εὔκολα μέ σκέψεις ἀντιρρητικές, πού ἐπιβεβαιώνουν τήν ἀλήθεια τῆς θείας ἀποκαλύψεως γιά τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο: ἡ τάξη καί ἁρμονία τοῦ σύμπαντος, τό θαῦμα τῆς ζωῆς, ὅλα τά ἄλλα ὑπερφυσικά καί ἐξαίσια θαύματα τοῦ Κυρίου καί τῶν ἁγίων Του, πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως τῶν καλοπροαίρετων καί ἀγνῶν ψυχῶν.

Τά ἔργα τοῦ Θεοῦ, πού μαρτυροῦν γιά τήν ὕπαρξη καί τήν πρόνοιά Του, ἔχουν πολλές πλευρές. Μία πλευρά εἶναι κατάφωτη καί γι' αὐτό καταφανῆς. Μία ἄλλη εἶναι ἁπλά φωτεινή καί διακριτή. Ἄλλη εἶναι ἀμυδρόφωτη καί δυσδιάκριτη. Ἄλλη πάλι εἶναι σκοτεινή καί γι' αὐτό ἀόρατη. Τήν τελευταία τούτη πλευρά ἀφοροῦν οἱ ἀμφιβολίες.

Ἔτσι, ὅμως, οἰκονόμησε τά πράγματα ὁ Κύριος, γιά νά δοκιμάζεται ἡ εἰλικρίνεια τῆς ἀναζητήσεώς Του ἀπό τίς ψυχές μας, καθώς καί ἡ ταπείνωσή μας.

Βλέπετε, ὁ Θεός καί τά ἔργα Του προσεγγίζονται καί γνωρίζονται μόνο μέ τήν ταπείνωση. Πιστεύετε πώς ὅπου εἶναι ὁ Θεός καί ἡ ἀλήθειά Του, δηλαδή παντοῦ, ὅλα θά πρέπει νά πλημμυρίζουν μέ φῶς, νά γίνονται ἀντιληπτά μέ τίς αἰσθήσεις, νά ἐμπνέουν δυνατά τίς ψυχές, νά κραυγάζουν γιά τή θειότητά τους!

Δέν ἀντιλαμβάνεστε ὅτι, μέ τό νά σκέπτεστε ἔτσι, θέλετε νά καθορίζετε ἐσεῖς τό πῶς πρέπει νά ἐνεργεῖ ὁ Θεός; Καί τοῦτο, ὅπως ἀναμφίβολα θά συμφωνήσετε, εἶναι ἀδιανόητο, γιατί, ἄν συνέβαινε, θά διασάλευε τή φυσική τάξη τῶν πραγμάτων.

Τά ἔργα τοῦ Θεοῦ αὐτά καθαυτά εἶναι ἀκριβῶς θεῖα, ἡ θειότητά τους ὅμως εἶναι καλυμμένη μ' ἕνα ἀόρατο παραπέτασμα. Γιατί; Ἔτσι θέλησε ὁ Θεός -τοῦτο μόνο ἔχω νά πῶ. Οἱ βουλές τῆς θείας Σοφίας καί Ἀγάπης εἶναι ἀνεξιχνίαστες.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πάντως, πώς ἀνέκφραστη ὀμορφιά καί ἄπλετο φῶς κρύβονται πίσω ἀπό τό παραπέτασμα, πού δέν ἀφήνει τούς ἄπιστους ἀνθρώπους νά δοῦν τήν ἀλήθεια.

Λέει ὁ ἀπόστολος• «μολονότι εἶναι ἀόρατες καί ἡ αἰώνια δύναμη τοῦ Θεοῦ καί ἡ θεϊκή Του ἰδιότητα, οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νά τίς δοῦν καί νά τίς ἐννοήσουν, ἀπό τότε πού ἔγινε ὁ κόσμος, μέσω τῶν δημιουργημάτων Του» (Ρωμ.1,20).

Ποιοί ἄνθρωποι, ὅμως; Μόνο οἱ πιστοί καί καλοπροαίρετοι. Καί ὄχι, βέβαια, οἱ τυπικά πιστοί, ἀλλά ἐκεῖνοι πού ζοῦν θεάρεστα. Πρέπει νά σπάσεις τό καρύδι, γιά νά βρεῖς καί νά γευθεῖς τή ψίχα του, τή νόστιμη καί θρεπτική. Ὁ Κύριος δέν ἀποκαλύπτει τά μυστήριά Του σέ ὅλους καί δέν πετάει τά μαργαριτάρια στούς χοίρους. Γι' αὐτό καί στό λαό μιλοῦσε γιά τή βασιλεία Του μέ παραβολές. Ὅσοι εἶχαν τίς πνευματικές προϋποθέσεις, τίς κατανοοῦσαν καί φωτίζονταν ἀπό τήν ἀλήθεια.

Οἱ σπόροι, πού πέφτουν στή γόνιμη γῆ, θαρρεῖς πώς σαπίζουν καί χάνονται. Ὅμως, μέ τή δύναμη πού ἔχει βάλει μέσα τούς ὁ Θεός, βλαστάνουν καί αὐξάνονται καί δίνουν καρπό πολύ. Ἔτσι γίνεται καί μέ τούς σπόρους τοῦ θείου λόγου.

Σπέρνονται σ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων τίς καρδιές, βλαστάνουν ὅμως μόνο στίς γόνιμες. Ἡ πίστη δέν μειώνεται σέ τίποτε ἀπό τό γεγονός ὅτι δέν πιστεύουν ὅλοι. Μή κοιτᾶτε τούς ἀπίστους. Κοιτάξτε τούς ἀληθινά πιστούς καί διαπιστῶστε τί ἀπολαμβάνουν μέσω τῆς πίστεως.

Ἡ χριστιανική πίστη δέν εἶναι ἕνα φιλοσοφικό σύστημα, ἀλλά τρόπος ἀνορθώσεως τοῦ πεσμένου ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεάνθρωπο Χριστό μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Παρατηρῆστε, λοιπόν, ὁποιονδήποτε ἀκολουθεῖ τ' ἀχνάρια τοῦ Κυρίου. Καί θά δεῖτε πῶς αὐξάνεται σιγά-σιγά, πῶς ὡριμάζει πνευματικά καί γίνεται μέγας, ὅσο κι ἄν εἶναι ἀσήμαντος γιά τόν κόσμο. Νά, λ.χ., ὁ στάρετς Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ ἦταν ἄνθρωπος ἁπλοϊκός, ἀγράμματος. Καί ποῦ ἔφτασε;

Μ' ἕνα του λόγο ἔκλεινε τό στόμα τῶν πολυδιαβασμένων ἀπίστων: «ὅσους ὁ κόσμος θεωρεῖ μωρούς, ἐκείνους διάλεξε ὁ Θεός γιά νά ντροπιάσει τελικά τοὺς κατά κόσμον ἰσχυρούς• καί ὅσους ὁ κόσμος θεωρεῖ παρακατιανούς καί περιφρονημένους, ἐκείνους διάλεξε ὁ Θεός, τά μηδενικά, γιά νά καταργήσει ὅσους θαρροῦν πώς εἶναι κάτι.» (Α' Κορ. 1:27-28).

Ἔτσι μεταμορφώνει ἡ θεία χάρη ὅλους ὅσοι τῆς παραδίνονται. Ὁ Κύριος, λοιπόν, σᾶς καλεῖ στή πίστη. Θέλει τή σωτηρία σας. Καί θά σωθεῖτε, ἄν ἀκούσετε τή φωνή Του καί Τόν ἀκολουθήσετε σταθερά, ἀταλάντευτα. Γιά χάρη Ἐκείνου, πού τόσο σᾶς ἀγαπᾶ, ποδοπατῆστε κάθε ἀμφιβολία.

Ἔτσι θά Τοῦ προσφέρετε τή μεγαλύτερη θυσία, γιά τήν ὁποία θά σᾶς ἀνταποδώσει πολλά. Οἱ ἀμφιβολίες εἶναι ζιζάνια, πού σπέρνει ὁ ἐχθρός στό χωράφι τῆς ψυχῆς σας, ἀνάμεσα στά στάχυα τοῦ σιταριοῦ. Γιατί τόν ἀφήνετε νά ἀπεργάζεται τήν καταστροφή σας;

Διῶξτε τον καί πλησιάστε τό Σωτήρα μας, πού σᾶς ἁπλώνει φιλόστοργα τό χέρι Του. Νά ταπεινωθεῖτε, γιατί, ὅπως σᾶς εἶπα, μόνο στούς ταπεινούς ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός. Νά προσεύχεστε, γιατί ἡ προσευχή σᾶς περιτειχίζει καί σᾶς προφυλάσσει ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ.

Καί νά πάρετε στερεή ἀπόφαση: Ποτέ νά μή δέχεστε λογισμό ἀμφιβολίας. Μέ τήν πρώτη ἐμφάνισή του, νά τόν πετᾶτε ἔξω ἀπό τή διάνοιά σας δίχως συζήτηση, ὅσο εὔλογος κι ἄν φαίνεται. Ἔτσι θά βάλετε τέρμα σέ ὅλες τίς πλεκτάνες τοῦ ἐχθροῦ.